

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENTRU INVESTIGAREA
INFRAȚIUNILOR DIN JUSTIȚIE

București, Aleea Modrogan, nr. 16, sector 1, cod poștal 011826

Pagină web: www.mppublic.ro

operator date cu caracter personal nr. 3883

Către,
Cosma Mircea

Nr. 710/P/2019

12.03.2019

Vă facem cunoscut că plângerea dvs., adresată Secției pentru Investigarea Infrațiuunilor din Justiție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost înregistrată cu nr. 710/P/2019.

PROCUROR ȘEF ADJUNCT,
Adina FLOREA

SG/2ex

ROMÂNIA, București, Aleea Modrogan Nr. 16, sector 1

Către,

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Domnului Procuror Șef al Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din
Justiție,

Stimate Domnule Procuror Șef,

Subsemnatul Cosma Mircea,

, în

temeiul art. 289 Cod procedură penală, formulez prezenta

PLÂNGERE PENALĂ

împotriva numiților:

- ❖ **Onea Lucian Gabriel**, la data săvârșirii faptelor procuror șef serviciu în cadrul DNA Ploiești;
- ❖ **Deaconu Gilueta**, la data săvârșirii faptelor procuror în cadrul DNA Ploiești;
- ❖ **Negulescu Mircea**, fost procuror al Serv. Teritorial DNA Ploiești
- ❖ **Florea Gabriela**, la data săvârșirii faptelor ofițer de poliție judiciară în cadrul DNA - Serviciul Teritorial Ploiești;
- ❖ **Tulea Vladimir**, la data săvârșirii faptelor specialist în cadrul DNA - Serviciul Teritorial Ploiești;

pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni:

- cercetare abuzivă, prevăzută la art. 280 alin. (2) Cod penal;
- represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) Cod penal;
- abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) Cod penal;
- constituire grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 Cod penal;
- inducerea în eroare de organele judiciare, prevăzută de art. 268 alin. (2) Cod penal, raportat la art. 47 Cod penal;
- fals intelectual, prevăzută de art. 321 Cod penal;
- accesul ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 360 Cod penal
- divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice art. 304 alin. (1) Cod penal.

I. Încadrarea juridică a faptelor:

- potrivit art. 280 Cod penal: (1) Întrebuințarea de promisiuni, amenințări sau violențe împotriva unei persoane urmărite sau judecate într-o cauză penală, de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător, pentru a o determina să dea ori să nu dea declarații, să dea declarații **mincinoase** ori să își retragă declarațiile, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.
- (2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează **producerea, falsificarea ori ticluirea de probe nereale** de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător”;
- potrivit art. 283 Cod penal: ”(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.”
- (2) **Reținerea sau arestarea** ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.;
- potrivit art. 297 alin. (1) Cod penal: ”(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos (n.n. – prin încălcarea legii) și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”;

- potrivit **art. 321** Cod penal: falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.
- Potrivit **art. 360 alin. 1 și 2 Cod penal:** (1) Accesul fără drept la un sistem informatic se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă. (2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârșită în scopul obținerii de date informatice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.
- Potrivit **art. 268 Cod penal, alin. (2):** "(2) **Producerea sau ticluirea de probe nereale**, în scopul de a dovedi existența unei fapte prevăzute de legea penală ori săvârșirea acesteia de către o anumită persoană, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani."
- potrivit **art. 304 alin. (1)** din Codul penal: "Divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele sau activitatea unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă."

II. Descrierea situației de fapt:

La data de 11.02.2014, având funcția de președinte al Consiliului Județean Prahova, mă aflam la sediul acestei instituții și mă pregăteam pentru a pleca la Aeroportul "Henri Coandă" - Otopeni, pentru a participa la o reuniune a Comitetului Regiunilor, de pe lângă Consiliul Europei, la acea dată deținând funcția de prim-vicepreședinte al Comisiei ENVE. Fără a fi citat în prealabil și fără a avea cunoștință de existența vreunei cercetări penale ce s-ar derula împotriva mea, am fost ridicat din birou de fostul ofițer de poliție judiciară Necula și de un alt ofițer al cărui nume nu-l cunosc, și am fost dus la sediul DNA - Serviciul Teritorial Ploiești, în biroul procurorului Onea Lucian Gabriel, de față fiind și procurorul Deaconu Giluela.

În acest context, i-am informat pe aceștia că, în calitate de prim-vicepreședinte al Comisiei ENUE al Comitetului Regiunilor de pe lângă Consiliul Europei eram în curs de plecare spre Otopeni pentru că, la data de 12.02.2014, începând cu ora 10, trebuie să prezidez lucrările comisiei, prezentându-le biletul de avion și dovada cazării, precizându-le acestora că mă voi prezenta la o dată ulterioară, prin citare sau convenită cu aceștia la acel moment.

Totodată, i-am informat pe aceștia că, în conformitate cu Protocolul 7 de funcționare al Parlamentului European, la care este parte Comitetul Regiunilor, în conformitate cu regulamentul acestui Comitet, nu pot fi reținuți sau arestați în acel moment, deoarece mă bucur de imunitate.

Aceștia au izbucnit în râs, mi-au reținut biletul pe care li-l prezentasem și mi-au prezentat o ordonanță de suspect, cerându-mi să o semnez și "să o las mai moale" cu Bruxellesul și cu imunitatea, că pe ei nu îi interesează "prostiile" astea, deoarece sunt o persoană coruptă, care folosește diverse tertipuri ca să scape de pușcărie. Am citit materialul și, șocat de cele citite, în realitate niște invenții, am întrebat dacă pot chema un avocat. Au fost de acord.

Le-am reamintit, în timp ce așteptam sosirea avocatului că avionul pleacă la ora 16.20 și că trebuie să plec pentru a prinde avionul, crezând că au înțeles că, în conformitate cu protocolul 7 privind regimul de privilegii și imunități, un membru al COR nu poate fi reținut decât în caz de flagrant, în restul situațiilor doar după ridicarea imunității.

Cei doi au continuat să râdă și să îmi adreseze fraze bajjocoritoare de genul "sunteți toți niște hoți", "niște ticăloși, "ați furat și vreți să scăpați, să fugiți", "toți ziceți că aveți imunitate, hoților" și alte asemenea fraze. Ulterior, au venit avocații mei și mi-au prezentat un alt material cu un conținut asemănător cu primul, în prezenta avocaților Diana Niculescu și Olteanu Florin, începând să mă acuze de tot felul de lucruri neadevărate

Imediat după aceasta, au vorbit apoi la telefon cu o persoană de sex feminin, căreia i-am auzit vocea, căreia i-au comunicat că mă aflam acolo, că am avocați, Onea Lucian Gabriel folosind sintagme confirmative de genul „Am înțeles!”.

După tot felul de discuții purtate în biroul procurorului Onea, am semnat o declarație în care am confirmat olograf că nu recunosc niciuna din acuzațiile pe care mi le aduc și am întrebat dacă pot să plec la aeroport. Din nou râsete.

În jurul orei 15, confirmând încă o dată unei voci feminine de la telefon că totul este în regulă, mi-au înaintat ordonanța de reținere pentru 24 de ore și mi-au comunicat că vor propune arestarea mea pentru 30 de zile. Immediat după acest anunț, a chemat ofițerii care mă ridicaseră și m-au dus la mașină cu cătușe la mâini, iar la ieșirea din Sediul DNA – ST Ploiești se afla un număr impresionant de jurnaliști din aproape toată presa scrisă, audio sau TV, anunțată în timp util de procurorul Onea, inclusiv cu privire la faptul că urma să mă rețină.

Fiind cardiac, pe drumul spre Câmpina mi s-a făcut rău, iar medicii de la Spitalul Câmpina au propus să fiu dus la Secția de Cardiologie a Spitalului Județean de Urgență, unde din oră în oră sunau la medicii din acea seară să fie atenți, să mă declare sănătos pentru a putea fi dus în arest la Câmpina, căci în caz contrar ar urma să le deschidă dosare penale.

A doua zi, la 11.02.2014, am fost prezentat în fața unui judecător de drepturi și libertăți al Înaltei Curți de Casație și Justiție direct din spital, având un tratament administrat prin perfuzii în salvare și cu ordinul pentru cei de la Salvare de a mă duce direct la Spitalul Penitenciarului Jilava, după ce se va aproba arestarea pentru 30 de zile.

Timp de două luni, până la trimiterea mea în judecată, cei doi procurori m-au șicanat în permanență, încercând ba arestarea mea, ba dispunerea arestului la domiciliu, aducând noi elemente la dosar și măbind artificial prejudiciul din dosar, cu ajutorul specialistului Tulea Vladimir. Aceștia au fost ajutați în activitatea de umilire și terorizare psihică și fizică a mea de polițista judiciară Florea Gabriela, care-mi cerea imperativ, când ajungeam la sediul DNA Ploiești, amenințând că în caz contrar voi suporta consecințe negative, să mă adresez ei cu sintagma „Să trăiți doamna comisar-șef!”, să îi răspund la telefon imediat când sună și să-i adresez și la telefon același salut.

La începutul lunii aprilie 2014 cei doi procurori și polițista Florea Gabriela au ținut să sublinieze că dosarul este "beton", că este întocmit cu sprijinul SRI, că există în dosar suficiente înregistrări care arată că sunt un infractor înrăit, lucru de altfel confirmat și în comunicatul din 11.02.2014, pagina a-2 - a „În cauză, procurorii beneficiază de sprijin din partea Serviciului Român de Informații”. De asemenea, îmi menționau că sunt vizat de SRI și că nu am nicio scăpare, că au ordin de la cel mai înalt nivel, de la central, eu prin asta înțelegând că de la conducerea DNA și SRI.

Cei doi procurori au încălcat în mod flagrant legea prin modalitatea de instrumentare în acest dosar, intenția lor fiind aceea de a mă compromite, dar și de a-mi hărțui familia, știut fiind că aproape toți membri familiei mele au făcut subiectul unor dosare instrumentate de Serviciul Teritorial din Ploiești al DNA.

III. Modalitatea de săvârșire a faptelor:

În instrumentarea dosarului numiții **Onea Lucian Gabriel, Deaconu Giluela, Negulescu Mircea, Florea Gabriela și Tulea Vladimir**, procurori și ofițeri de poliție judiciară au comis mai multe fapte penale, astfel:

Infrațiunea de **abuz în serviciu** a fost săvârșită și prin modalitatea în care au procedat prin ridicarea de la C.J. Prahova a tuturor documentelor în original privind cele 3 lucrări din dosarul P/183/2013, neexistând posibilitatea de a semna fiecare pagină, fără a lăsa copii ale acestora și fără a numerota și semna acele documente. Documentele în original au fost restituite abia în luna decembrie 2018.

De altfel, în afara legii, săvârșind abuz în serviciu, a acționat procurorul Negulescu și prin maniera în care a înțeles să deruleze declanșarea cercetărilor în dosarul meu, prin colaborări intense cu SRI, în baza protocoalelor nelegal încheiate între acest serviciu de informații și parchet. Între procurorul Negulescu exista o colaborare mai mult decât nefirească: acesta scria așa-zise note de informare cu un ofițer SRI în biroul său, apoi acest serviciu prelua nota și pretindea că ar fi aflat el acele informații, în fapt niște scenarii redactate de procurorul Negulescu împreună cu ofițeri SRI pentru care ulterior încerca să găsească martori mincinoși pentru a-l confirma. În acest sens sunt declarațiile numitului Marin Constantin date în dosarul nr. 83/P/2014 la 23 iulie 2014, al DNA respectiv în dosarul nr. 109/P/2014 la 24 octombrie 2014. În declarațiile sale acesta menționează că procurorul Negulescu redacta astfel de note în biroul său împreună cu un ofițer SRI, maiorul Teodorescu Valentin, aceste activități realizându-se în baza protocolului de cooperare.

Mai mult, aproape 20 de note de acest tip m-au vizat pe mine începând cu anul 2010, acest fapt fiind o dovadă în sensul că eram "o țintă" a aparatului ocult care se ocupa de instrumentarea unor dosare împotriva unor lideri politici, cu scopul de a-i elimina din funcții, sub pretextul că derulează o luptă "anticorupție". În plus, cunosc că în vara anului 2014, procurorul Onea Lucian l-a invitat neoficial pe numitul Ionescu Dragoș la sediul DNA – ST Ploiești. Cu acea ocazie, procurorul Onea i-a prezentat o mapă galbenă, inscripționată pe copertă cu emblema SRI, în care se găseau mai multe note care păreau a fi aparținut SRI, deoarece aveau un astfel de antet. Procurorul l-a îndemnat pe acesta să citească acele note așa-zis informative, toate vizând membri ai familiei mele și i-a solicitat să își "aleagă" ce informație de acolo ar fi dispus "să confirme", în sensul de a

susține în mod mincinos că ar cunoaște fapte inventate în acele note. După ce a parcurs notele, care purtau marcaj că ar fi secrete, numitul Ionescu Dragoș a precizat că nu cunoaște nimic din cele acolo menționate, că el consideră că nu sunt reale informațiile și că ar fi niște "bazaconii". În acel moment procurorul Onea s-ar fi enervat și, pe un ton iritat, i-a comunicat că va avea mari neplăceri dacă nu "colaborează" pentru a-și ușura situația juridică, știind că acesta fusese trimis într-un dosar instrumentat la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești de procurorul Negulescu. Acesta a refuzat în continuare, iar procurorul Onea a precizat că totuși ar fi bine să se mai gândească ce "informație" ar fi bine să "confirme" acesta, căci altfel acesta "va sfârși rău".

Și reținerea și propunerea de arestare în privința mea **s-au realizat în afara legii**, deoarece cei doi procurori au nesocotit protocolul 7 la Tratatul de funcționare al Uniunii Europene privind imunitățile și privilegiile de care se bucură cei aleși, inclusiv în Comitetul Regiunilor, care nu le permitea să mă rețină și să propună arestarea, deoarece aveam imunitate similară cu membrii Parlamentului. Astfel, potrivit art. 4 din Regulamentul de ordine interioară adoptat la 31.01.2014 de Comitetul Regiunilor – Privilegii și imunități: "*Membrii și membrii supleanți cu mandate corespunzătoare beneficiază de privilegiile și imunitățile prevăzute de Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.*"

Or, la art. 9 din Protocolul 7 la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se menționează expres că: "*Pe durata sesiunilor Parlamentului European, membrii acesteia beneficiază: a) pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor Parlamentului propriei țări;*" În același articol se menționează că "*imunitatea este valabilă inclusiv pe perioada deplasării la locul reuniunii, cât și la întoarcere*".

Așa cum am arătat și cum rezultă din documentația atașată prezentei, în calitate de membru al Comitetului Regiunilor, vicepreședinte al Comisiei ENVE, se impunea ca, pe teritoriul național, să se obțină aviz al Parlamentului pentru reținere și arestare.

Cercetarea abuzivă a fost comisă de cei doi procurori prin activitățile de șicanare și presiune, prin chemări repetate la sediul DNA Ploiești, unde eram amenințat cu arestarea și fabricarea unor noi dosare penale, în încercarea de a mă convinge să depun denunțuri mincinoase împotriva lui Victor Ponta, Liviu Dragnea sau Ghiță Sebastian. În fiecare moment, aceștia mă șantajau să dau declarații despre Dragnea, Ghiță și Ponta și susținea în permanență că dosarul meu este doar un

pretext pentru a obține ceea ce doresc de la mine și că, dacă voi coopera și ”îi voi da” pe cei trei, eu nu voi avea probleme, căci nu sunt o miză atât de importantă pentru ei. În permanență îmi menționau că îmi oferă protecție, orice, numai „ Să fii bărbat, să îi dai în primire pe toți”.

De altfel, în înregistrările realizate de fiul meu, Vlad Cosma, redate în spațiul public, rezultă în mod cert că procurorii Negulescu și Onea îmi transmitea insistent să fac denunțuri despre Sebastian Ghiță, care ar fi fost, în viziunea procurorului, ”un jegos” și ar fi trebuit să fie trimis la pușcărie pentru asta. Procurorul Negulescu exprimă în mod direct acest îndemn, în înregistrarea apărută deja în spațiul public susținând, în fața fiului meu: ”Vorbește cu taică-tu să facă chestia aia ... să facă pasul”. Procurorul Negulescu se lauda în discuțiile purtate cu oricine că el este „șeful” în toate, participarea sa la al doilea dosar, în acest scop, fiind una foarte clară. Din înregistrări rezultă că procurorul Negulescu se lauda că ”toate nu au plecat de la mine?... Și la grădiniță dacă întreb știe: uite, asta a făcut dosarele familiei Cosma!”

De asemenea, infracțiunea de cercetare abuzivă a fost comisă și prin folosirea unor probe ticluite, false, în susținerea punerii în mișcare a acțiunii penale și a trimiterii în judecată a mea, respectiv : a fost depus la dosarul cauzei un stick de memorie cu date din care ar rezulta mita primită. Acel stick nu a fost văzut de mine niciodată, nu mi s-a prezentat pe parcursul scurtei urmăririi penale (circa 70 de zile) și nu am primit la dosar nicio pagină din materialele pe care le-ar fi deținut presupusul stick. Or, așa cum a rezultat din cercetarea judecătorească, acesta a fost introdus în dosar cu încălcarea dispozițiilor legale și nu se poate stabili de unde provine conținutul acestuia. Martora Stroe Cecilia, cea care se presupune că ar fi fost proprietara stick - ului pe care se găseau așa-zisele documente incriminatoare, declară că pe niciunul din stick – uri nu se regăseau documentele respective, dar că a fost forțată de procurorii DNA să declare în acest sens. Martora declară că nu a fost prezentă nicio persoană (nici ea, nici avocații săi) la desigilarea plicului în care se găsea presupusul stick incriminator, împrejurare care rezultă din probatoriul cauzei, dar și că stick – ul respectiv conținea muzică.

Față de această manieră de acțiune, rezultă că procurorii l-au accesat fără drept, căci nu au respectat dispozițiile legale care reglementau modalitatea de accesare a acestui dispozitiv electronic, adică numai prin intermediul unei percheziții informatice, astfel că împrejurarea de a accesa acest stick fără respectarea dispozițiilor legale întrunește și elementele constitutive ale infracțiunii de **acces ilegal la un sistem informatic**.

Această infracțiune s-a comis prin modalitatea în care procurorii au înțeles să folosească ca probe o serie de înscrisuri, despre care Ministerul Public pretinde că au rezultat din efectuarea, în perioada 14.11.-06.12.2013, a unei constatări tehnico-științifice de către specialiștii Institutului pentru Tehnologii Avansate din cadrul Serviciului Român de Informații asupra unui memory-stick ridicat cu ocazia percheziției efectuate la domiciliul martorei Stroe Cecilia Cristina.

La data de 11.10.2013, în dosarul penal nr. 465/P/2013 instrumentat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Prahova a autorizat, prin încheierea nr. 55, efectuarea de **percheziții domiciliare** la locuințele și sediile mai multor persoane fizice și juridice, printre care și numita **Stroe Cecilia Cristina**. Percheziția domiciliară a fost autorizată, în privința acestei persoane, la adresa din mun. Ploiești, str. Plăieșilor nr. 17, jud. Prahova.

La data de 17.10.2013, în baza autorizării mai sus menționate, organele de urmărire penală au procedat la efectuarea percheziției domiciliare la adresa din mun. Ploiești, str. Plăieșilor nr. 17, jud. Prahova.

În urma percheziției domiciliare, de la adresa mai sus menționată au fost ridicate mai multe medii și suporturi de stocare a datelor informatice, printre care și un **memory-stick marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4G**, astfel cum rezultă din fila 3 a procesului-verbal de percheziție.

Memory-stick-ul marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4G, a fost introdus într-o **sacoșă sigilată cu sigiliul MAI nr. 12374**, astfel cum rezultă din filele 4-5 ale procesului-verbal de efectuare a percheziției domiciliare.

La data de 14.11.2013, în dosarul penal nr. 465/P/2013 instrumentat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Prahova a autorizat, prin încheierea nr. 71, efectuarea de **percheziții informatice** asupra mai multor medii și suporturi de stocare a datelor informatice, printre care și **memory-stick-ul marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4G**, care fusese ridicat cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la adresa din mun. Ploiești, str. Plăieșilor nr. 17, jud. Prahova, folosită de numita Stroe Cecilia Cristina (pct. 4 din dispozitivul încheierii). În acest sens, Tribunalul Prahova a emis **autorizația de percheziție nr. 307** din 14.11.2013.

La data de 18.11.2013, în dosarul penal nr. 465/P/2013 instrumentat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, procurorul a dispus efectuarea unei **constatări tehnico-științifice** asupra mai multor medii și suporturi de stocare a

datelor informatice, printre care și **memory-stick-ul marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB, introdus într-o sacoșă sigilată cu sigiliul MAI nr. 12374. Procurorul a dispus efectuarea unei constatări tehnico-științifice asupra suportului de stocare a datelor informatice mai sus menționat, deși în cuprinsul ordonanței prin care a dispus constatarea s-a făcut referire la încheierea nr. 71 din 14.11.2013 și la autorizația nr. 307 din 14.11.2013, ambele emise de Tribunalul Prahova, prin care se autoriza însă efectuarea unei percheziții informatice. Un asemenea mod de a proceda din partea Ministerului Public a urmărit în mod evident să eludeze dispozițiile exprese ale Codului de procedură penală din 1969 (preluate și în actualul Cod de procedură penală) care garantează dreptul la apărare al părților în procesul penal.**

Astfel, potrivit art. 56 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 (în vigoare la acea dată), "ori de câte ori pentru descoperirea și strângerea probelor este necesară cercetarea unui sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice, organul competent prevăzut de lege poate dispune efectuarea unei percheziții". Potrivit art. 56 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 (în vigoare la acea dată), "dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la efectuarea percheziției domiciliare se aplică în mod corespunzător" și în cazul percheziției informatice.

Prin urmare, **conform normelor procedurale în vigoare la data efectuării percheziției informatice, aceasta era supusă aceluiași reguli ca percheziția domiciliară.** De altfel, atât în cuprinsul încheierii nr. 71 din 14.11.2013 cât și în autorizația nr. 307 din 14.11.2013, judecătorul din cadrul Tribunalului Prahova a menționat explicit că percheziția informatică "se va efectua cu respectarea dispozițiilor art. 101, 103 - 105, 107 - 108 și 111 din Codul de procedură penală".

Potrivit art. 104 alin. (2) și alin. (3) din Codul de procedură penală din 1969 (în vigoare la acea dată), percheziția informatică trebuia efectuată **în prezența persoanei de la care s-a ridicat mediul de stocare a datelor informatice** (stick-ul marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB), aceasta fiind numita Stroe Cecilia Cristina, ori, în lipsa acesteia, în prezența unui reprezentant, a unui

membru de familie sau a unui vecin, având capacitate de exercițiu¹. De asemenea, la percheziție ar fi trebuit să asiste și **martori-asistenți**.

Spre deosebire de reglementările în materia percheziției, Codul de procedură penală din 1969 nu institua în sarcina organelor judiciare, în cazul constatărilor tehnico-științifice, niciuna dintre obligațiile mai sus menționate. Astfel, nici prevederile art. 112-113 și nici cele ale art. 115 din Codul de procedură penală din 1969 nu impuneau organului de urmărire penală sau specialistului desemnat să efectueze constatarea îndatorirea de a cita sau chema persoana de la care provenea materialul supus constatării și nici obligația de a efectua constatarea în prezența unor martori asistenți².

Prin urmare, este evident că, în cauză, procurorul a urmărit să fraudeze legea de procedură penală folosind subterfugiul de a dispune efectuarea unei constatări tehnico-științifice asupra stick-ului marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB, tocmai pentru a evita obligativitatea de a chema persoana de la care acesta se ridicase și martori-asistenți și de a le permite să își exercite dreptul legal de a asista la efectuarea percheziției informatice.

Acest aspect rezultă nu numai din împrejurarea că procurorul solicitase instanței autorizarea unei percheziții informatice, fără a face vreo referire la o constatare tehnico-științifică, dar și din împrejurarea că, în chiar ordonanța prin care a dispus efectuarea constatării tehnico-științifice, a invocat tocmai autorizația de percheziție informatică. Cu alte cuvinte, în executarea unei autorizații de percheziție informatică, procurorul a dispus să se efectueze ...un alt procedeu probatoriu. De altfel, evidența incontestabilă a acestui mod de a proceda adoptat de Ministerul Public rezultă și din exprimarea ambiguă pe care chiar Direcția Națională Anticorupție o folosește în precizările pe care le-a depus la dosarul în care am fost trimis în judecată, sub nr. 3674/III-13 din 04.10.2017.

Astfel:

- la fila 2 se indică explicit că "memory-stick-ul marca Kingston DT101, astfel ridicat cu ocazia percheziției domiciliare, a fost supus unei percheziții informatice autorizată pentru perioada 14.11.2013-13.12.2013" (pct. 2 din

¹ O obligație asemănătoare se regăsește în și actualul Cod de procedură penală, la art. 168 alin. (11) care prevede: "Percheziția în sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice se efectuează în prezența suspectului sau a inculpatului".

² Nici dispozițiile actualului Cod de procedură penală în materia constatării tehnico-științifice - art. 172 alin. (9)-(12) și art. 181¹ - nu prevăd o asemenea obligație.

precizări), după care se menționează: "**ca urmare a autorizării percheziției informatice, prin ordonanța procurorului a fost dispusă efectuarea unui raport de constatare tehnico-științifică** de către Institutul pentru Tehnologii Avansate, având ca obiect recuperarea datelor șterse" (?!);

- la fila 3 din aceleași precizări se adaugă: "existența memory-stick-ului în discuție (descriș în mod amănunțit și înfățișat în fotografia aflată în **raportul de constatare tehnico-științifică**), precum și existența documentelor extrase de pe acesta **prin recuperare, în urma percheziției informatice**" (?!), după care se face vorbire și despre recuperarea datelor "de către organele de urmărire penală, în scop probator, **în contextul percheziției informatice**" (?!), cu precizarea că "ulterior **percheziției având ca obiect recuperea datelor șterse, memory-stick-ul a fost restituit persoanei de la care a fost ridicat**".

Rezultă, din simpla lecturare a acestor precizări, că memory-stick-ul marca Kingston DT101 "**a fost supus unei percheziții informatice**", care a fost de fapt ...o "**constatare tehnico-științifică de către Institutul pentru Tehnologii Avansate, având ca obiect recuperarea datelor șterse**", date care au fost recuperate ..."**în urma percheziției informatice**", care a avut ca obiect "**recuperea datelor șterse**". Prin urmare, nici măcar cu ocazia precizărilor pe care le-a depus la dosar **Direcția Națională Anticorupție nu a reușit să explice mecanismul procesual prin care, în baza unei autorizații de percheziție informatică, s-ar putea efectua o constatare tehnico-științifică.**

Apărarea consideră important de precizat că procedeul probatoriu care s-a efectuat în cauză asupra memory-stick-ului marca Kingston DT101 a fost o **veritabilă percheziție informatică, și nu o constatare tehnico-științifică.**

Astfel, **percheziția informatică** este acel procedeu probatoriu prin care se cercetează, se descoperă, se identifică și se strâng probele stocate într-un sistem informatic sau suport de stocare a datelor informatice. Datorită specificului său tehnic, percheziția informatică se efectuează fie de lucrători de poliție specializați, fie de specialiști care funcționează în cadrul organelor judiciare sau în afara acestora.

În schimb, constatarea tehnico-științifică este acel procedeu probatoriu care presupune folosirea cunoștințelor unui specialist pentru **analiza și interpretarea unor probe** care se află la dispoziția organului judiciar. Se apelează în acest caz la un specialist pentru că organul judiciar nu poate înțelege și aprecia, exclusiv prin prisma specializării sale juridice, informația pe care mijlocul de probă o

conține deoarece această informație aparține unui alt domeniu tehnic decât dreptul.

Această diferență este explicată elocvent în literatura de specialitate, unde se arată: "Organele de urmărire penală **intră în posesia** urmelor și a mijloacelor materiale de probă cu ocazia efectuării diferitelor activități de tactică criminalistică: cercetarea la fața locului, ridicarea de obiecte și înscrieri, **percheziția**, constatarea infracțiunii flagrante etc. Urmele și mijloacele materiale de probă **nu au valoare pentru cauză atâta timp cât nu au fost analizate, interpretate și valorificate** pentru obținerea unui maximum de date menit să contribuie la clarificarea diferitelor împrejurări referitoare la condițiile în care a fost săvârșită infracțiunea, făptuitori etc., în scopul aflării adevărului. Pentru **valorificarea urmelor și mijloacelor materiale de probă**, în scopul arătat, **sunt necesare cunoștințe de specialitate și mijloace tehnice adecvate, pe care organele de urmărire penală, oricât ar fi de dotate, nu le posedă**". Se subliniază că dispunerea constatărilor este necesară "pentru a se asigura **valorificarea științifică** a urmelor și mijloacelor materiale de probă"³.

Prin urmare, deși cele două procedee probatorii - percheziția informatică și constatarea - se aseamănă prin aceea că, dat fiind specificul lor tehnic, presupun concursul unor specialiști, **diferența esențială este dată de rolul complet diferit al specialiștilor**. Astfel, în cazul percheziției informatice, specialistul **se limitează la a descoperi, identifica și strânge probele** aflate în sistemul informatic, dar nu are sarcina de a ajuta la interpretarea lor. În schimb, **în cazul constatării, rolul specialistului este tocmai acela de a sprijini organul judiciar în analiza și înțelegerea unor informații de natură tehnică** pe care proba le relevă.

Lecturând așa numitul raport de constatare tehnico-științifică întocmit în prezenta cauză, apărarea observă că **specialiștii** din cadrul Institutului pentru Tehnologii Avansate din cadrul Serviciului Român de Informații **nu au făcut altceva decât să cerceteze un suport de stocare a datelor informatice și să extragă de pe acesta diferite informații** ce puteau constitui probe. **Specialiștii nu au contribuit cu nimic la interpretarea acestor date și nici nu au făcut vreo mențiune în acest sens**, din simplul motiv că respectivele date nu aveau caracter tehnic, fiind vorba exclusiv de înscrieri, unele cu însemnări olografe.

³ C. Aionițaie, I.E. Sandu (coordonatori), *Tratat de tactică criminalistică*, Ed. Carpați, 1992, p. 238-239

Prin urmare, concursul specialiștilor nu a fost necesar pentru valorificarea științifică a probelor, deoarece probele nu aveau în sinea lor vreun caracter științific, ci doar pentru descoperirea acestor probe, dat fiind că erau stocate într-un suport informatic.

Apare prin urmare ca evident faptul că **procedeu probatoriu care s-a efectuat în cauză a fost o percheziție informatică și nu o constatare tehnico-științifică**. Ca urmare a acestui mod de a proceda adoptat de Ministerul Public, s-au eludat în mod flagrant garanțiile procesuale ale dreptului la apărare.

Astfel, în pofida prevederilor exprese ale Codului de procedură penală din 1969 și a dispozițiilor imperative pe care judecătorul din cadrul Tribunalului Prahova le-a inserat în încheierea nr. 71 din 14.11.2013 și în autorizația de percheziție informatică nr. 307 din 14.11.2013, au fost încălcate dispozițiile art. 104 alin. (2)-(3) și art. 108 din Codul de procedură penală din 1969⁴.

Astfel, **la efectuarea percheziției informatice numita Stroe Cecilia Cristian nu a fost chemată/citată**, deși de la această persoană fusese ridicat memory-stick-ului marca Kingston DT101. De asemenea, nu a fost chemat nici vreun reprezentant sau membru de familie al acesteia (în ipoteza în care numita Stroe Cecilia Cristina ar fi fost în imposibilitate de a se prezenta) și nici martori asistenți.

În aceste condiții, mențiunea existentă la fila 3 a raportului de constatare, în sensul că "pe parcursul efectuării constatării tehnico-științifice, în intervalul 14.11.2013-13.12.2013, nu au fost solicitate și nu au fost primite informații suplimentare de la părți" are un evident caracter superfluu. Nu aveau ce informații suplimentare să se transmită specialiștilor câtă vreme, disimulându-se efectuarea percheziției informatice sub denumirea de constatare tehnico-științifică, **părțile au fost private de dreptul de a asista la efectuarea activității și nu au fost încunoștințate în acest sens**.

De asemenea, **nu s-a întocmit niciun proces-verbal de desigilare a memory-stick-ului marca Kingston DT101**, întrucât acesta ar fi presupus prezența numitei Stroe Cecilia Cristina, confirmată prin semnătură.

⁴ Dispoziții similare se regăsesc și în actualul Cod de procedură penală, la art. 168 alin. (11) și alin. (13)

Tot astfel, **nu s-a întocmit nici proces-verbal de efectuare a percheziției informatice**, care, de asemenea, ar fi trebuit semnat de numita Stroe Cecilia Cristina.

În perioada 14.11.-06.12.2013, specialiștii Institutului de Tehnologii Avansate din cadrul Serviciului Român de Informații au efectuat așa-numita constatare tehnico-științifică, elaborând raportul din 06.12.2013. La fila 4 din acest raport, pct. 2 - "Desfășurarea constatării tehnico-științifice" se menționează explicit: "Probele au fost inspectate vizual, **au fost verificate elementele de identificare și au fost fotografiate**".

Din lecturarea raportului de constatare tehnico-științifică, fila 3, se constată că specialiștii fac următoarea mențiune explicită:

"În **sacoșa sigilată cu sigiliul MI 12374 a fost identificat un telefon mobil** marca Samsung SGH-E300, IMEI 353225-00-604220-0, în care se afla o cartelă SIM Vodafone, seria 009097053547". Comparând această mențiune cu cele consemnate de reprezentantul Ministerului Public în ordonanța din data de 18.11.2013, prin care s-a dispus efectuarea constatării tehnico-științifice, se observă că **în sacoșa sigilată cu sigiliul MI nr. 12374 ar fi trebuit să se regăsească mai multe medii și suporturi de stocare a datelor informatice**, printre care și **memory-stick-ul marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB**. În realitate, așa cum au menționat în mod expres cei doi specialiști care au efectuat constatarea, **în sacoșa sigilată cu sigiliul MAI nr. 12374 s-a găsit un telefon mobil, așadar nu memory-stick-ul marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB**.

Că așa stau lucrurile o dovedesc fără putință de tăgadă și **fotografiile pe care specialiștii le-au realizat asupra suporturilor de stocare a datelor informatice**, fotografii care sunt anexă la raport. Astfel, la filele 19-22 din anexa la raport se regăseseră **fotografiile nr. 38-44**, sub mențiunea "**mun. Ploiești, str. Plăieșilor nr. 17, Brahova - Stroe Cecilia-Cristina**". Dintre acestea, **fotografia nr. 43 poartă mențiunea: "Probă - Memory stick Kingston DT 101 4 GB și 2 memory stick Verbatim 8 GB"**

În niciuna dintre aceste fotografii nu a fost evidențiat sigiliul MAI nr. 12374, sigiliu care - potrivit ordonanței procurorului din data de 18.11.2013 - ar fi trebuit să se regăsească pe sacoșa în care fuseseră depuse suporturile de stocare a datelor informatice ridicate cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la numita Stroe Cecilia Cristina.

Sintetizând cele mai sus arătate, se constată următoarea succesiune de evenimente:

- la data de 17.10.2013 se efectuează percheziția domiciliară la locuința numitei Stroe Cecilia-Cristina și **se ridică** mai multe suporturi de stocare a datelor informatice, care sunt **sigilate împreună într-o sacoșă purtând sigiliul MAI nr. 12374;**

- la data de 18.11.2013 se dispune **efectuarea unei percheziții informatice, disimulată sub denumirea de "constatare tehnico-științifică"**, asupra suporturilor de stocare a datelor informatice existente în **sacoșa sigilată cu sigiliul MAI nr. 12374;**

- la **desigilarea** sacoșei sigilate cu sigiliul MAI nr. 12374 **nu participă** decât specialiștii Institutului pentru Tehnologii Avansate din cadrul Serviciului Român de Informații, **nu însă și numita Stroe Cecilia Cristina și nici martori asistenți**, deși legea reglementa în mod clar obligația ca aceste persoane să participe la activitatea procesuală;

- în urma **desigilării** sacoșei sigilate cu sigiliul MAI nr. 12374, specialiștii Institutului pentru Tehnologii Avansate din cadrul Serviciului Român de Informații găsesc în interior **un telefon mobil** marca Samsung SGH-E300, IMEI 353225-00-604220-0, în care se afla o cartelă SIM Vodafone, seria 009097053547 (aspect pe care îl **consemnează explicit** în raportul de constatare), **și nu memory-stick-ul marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB;**

- în anexa raportului de constatare se regăsesc **fotografiile** mai multor suporturi de stocare a datelor informatice, inclusiv un **memory stick Kingston DT 101 4 GB**, dar **fără sigiliul MAI nr. 12374.**

Așadar, **singura concluzie logică** pe care o denotă această succesiune de evenimente este aceea că **memory-stick-ul marca Kingston DT 101, capacitate 4 GB, care a fost cercetat de specialiștii Institutului pentru Tehnologii Avansate din cadrul Serviciului Român de Informații nu este cel ridicat de la numita Stroe Cecilia Cristina.**

La dosarul cauzei se află depuse mai multe înscrisuri despre care Ministerul Public pretinde că reprezintă forma printată a unor date șterse și ulterior recuperate de pe memory-stick-ul marca Kingston DT 101, capacitate 4 GB, care a fost cercetat de specialiștii Institutului pentru Tehnologii Avansate din cadrul Serviciului Român de Informații. Or, în autorizația de percheziție informatică nr.

307 din 14.11.2013 nu s-a făcut nicio mențiune privind ipoteza recuperării unor date prezumtiv șterse.

În precizările pe care Direcția Națională Anticorupție le-a depus la dosar sub nr. 3674/III-13 din 04.10.2017 se menționează, cu privire la înscrisurile în cauză, următoarele:

- fila 2, pct. 4: "Prin raportul de constatare tehnico-științifică efectuat de către Institutul pentru Tehnologii Avansate (aflat, cu anexe, la filele nr. 130-477 din Vol. VIII al dosarului de urmărire penală) au fost evidențiate datele recuperate de pe memory-stick-ul marca Kingston DT101, care fuseseră anterior șterse de către deținătorul suportului de date; tipul de date recuperate, precum și data creării, modificării și ștergerii acestora au fost indicate detaliat în cuprinsul raportului de constatare, precum și în anexele acestuia";

- fila 2, pct. 5: "Fișierele recuperate de pe memory-stick-ul marca Kingston DT101, capacitate 4GB, au fost înfățișate în anexele raportului de constatare";

- fila 2, pct. 7: "La fila nr. 157 din Vol. VIII al dosarului de urmărire penală se află DVD-ul cu rezultatul percheziției informatice efectuată de către Institutul pentru Tehnologii Avansate";

- fila 3: "Datele astfel recuperate se află la dosar atât în format electronic (pe DVD-ul atașat raportului de constatare tehnico-științifică întocmit de către I.T.A.), cât și pe suport de hârtie, în anexele raportului de constatare".

În privința acestor "date recuperate" este extrem de important a se observa următoarele aspecte:

În primul rând, în cuprinsul raportului de constatare întocmit de specialiștii Institutului pentru Tehnologii Avansate din cadrul Serviciului Român de Informații nu există nicio mențiune cu privire la recuperarea unor date existente inițial pe memory-stick-ul marca Kingston DT101, capacitate 4GB, și șterse ulterior (tip date, data creării, modificării și ștergerii acestora).

În al doilea rând, din cuprinsul raportului de constatare din data de întocmit de specialiștii Institutului pentru Tehnologii Avansate din cadrul

Serviciului Român de Informații rezultă explicit că acesta are **doar următoarele anexe**, menționate la fila 4 a raportului ca fiind:

- anexa nr. 1 în care sunt prezentate **fotografiile probelor**;

- anexele nr. 2 – (număr indescifrabil) în care este prezentat **modul de instalare și utilizare a aplicației "Access Data FTK Imager v3."**, necesară pentru vizualizarea conținutului imaginilor software ale hard-disk-urilor.

Prin urmare, **nici în cuprinsul raportului de constatare tehnico-științifică și nici în anexele acestuia nu se face referire la recuperarea de date informatice, nici la tipul de date recuperate, nici la data creării, modificării sau ștergerii acestor date și nici la fișiere recuperate de pe memory-stick-ul marca Kingston DT 101, capacitate 4GB.**

În al treilea rând, **nici în cuprinsul raportului de constatare tehnico-științifică și nici în anexele acestuia nu se face referire la vreun DVD care să conțină rezultatul percheziției informatice efectuate asupra memory-stick-ul marca Kingston DT 101, capacitate 4GB.**

În al patrulea rând, **în cuprinsul raportului de constatare tehnico-științifică nu se face referire la printarea pe suport hârtie a datelor recuperate în urma percheziției informatice efectuate asupra memory-stick-ul marca Kingston DT 101, capacitate 4GB. De asemenea, în raport nu se indică existența, ca anexă a acestuia, a unor printuri în format hârtie a respectivelor date recuperate (nici printuri ale unor înscrisuri cu mențiuni olografe, nici alte printuri).**

În al cincilea rând, din simpla vizualizare a acestor înscrisuri, despre care nu se face nicio mențiune în raportul de constatare, se observă că **printurile nu sunt însușite prin semnătură de nicio persoană, nici de către specialiști și nici de vreun reprezentant al organului de urmărire penală.** Prin aceasta s-au încălcat în mod evident dispozițiile art. 107 alin. (1) din Codul de procedură penală din 1969 (în vigoare la acea dată), deși necesitatea respectării acestora fusese indicată explicit în încheierea nr. 71 din 14.11.2013 și în autorizația de percheziție informatică nr. 307 din 14.11.2013

Sintetizând cele mai sus arătate, apărarea învederează instanței că **raportul de constatare tehnico-științifică nu face nicio mențiune cu privire la recuperarea unor date existente inițial pe memory-stick-ul marca Kingston DT101, nu are nicio anexă care să cuprindă "date recuperate", nu are atașat**

niciun DVD pe care să se regăsească aceste date, nu are anexate printuri pe suport hârtie a "datelor recuperate", iar printurile existente la dosar nu sunt însoțite prin semnătură de nicio persoană.

Așadar, apare ca evidentă împrejurarea că s-a adăugat un suport optic, care nu a fost sigilat la percheziție, care a fost apoi stabilit ca aparținând unei persoane care nu a participat la percheziție și care putea avea orice conținut. Așadar, acest mod de acțiune reprezintă o probă ticluită și o infracțiune informatică.

Și probele cu martori au fost falsificate și s-au obținut prin amenințări și promisiuni din partea procurorilor.

Martorii audiați în faza de judecată, declară în fața completului de judecători de la ÎCCJ, dar și în spațiul public, că au fost forțați de procurorii din cadrul DNA – ST Ploiești să dea declarații mincinoase despre mine. Astfel, procurorii au forțat constructorii care aveau contracte cu Consiliul Județean Prahova să declare mincinos că ar fi dat mită pentru contractele încheiate de aceștia cu Consiliul Județean Prahova. Aceștia au recunoscut în fața instanțelor că erau forțați să declare mincinos despre fapte inventate ale mele sau ale fiului meu, Vlad Cosma, că erau înjurați de procurorul Negulescu "să dea ceva" despre Mircea și Vlad Cosma.

Caracterul profund abuziv al cercetării derulate împotriva mea rezultă din împrejurările concrete ale cauzei, dar și din declarațiilor martorilor care au susținut că în acea perioadă procurorul Negulescu încerca să îmi facă dosare atât mie, cât și familiei mele.

Acest lucru rezultă și din declarația martorei Stroe Cecilia, dată în fața Înaltei Curți, la data de 9.10.2017, în care aceasta declară că procurorul Negulescu i-a transmis că: "îi va lua (în sensul de a-i aresta) pe toți, pe Andreiuța, pe Vlăduț și l-a indicat cu trimiterea "marele om" pe numitul Cosma Mircea". Aceasta mai declară și că "a fost amenințată, împreună cu Răzvan Alexe, să accepte să facă declarații într-un anumit mod în dosarul care privea familia Cosma și, concomitent, să acceptăm că am fost prezenți la derularea unor situații de fapt (nereale) sens în care am dat declarații de martor cu identitate protejată". Stroe Cecilia denunță presiunile exercitate asupra sa și menționează în declarație că "Pentru a întări amenințările față de mine, pe culoarele DNA, când eram adusă (din arest) să declar despre familia Cosma se aflau soțul și fiica mea".

De asemenea, în același sens este și declarația publică a unui denunțator utilizat de procurorul Negulescu, care a susținut că: "Domnul procuror Negulescu povestea melodios că gata, l-am arestat pe Răzvan Alexe, sunt cu o gheară băgat în Vlad Cosma, mă cațăr până la Mircea Cosma și de acolo mai am un pas și sar în patul pisicii, pisica fiind Andreea Cosma".

Martorul Păvăleanu declară că i s-a cerut de către procurorul Negulescu să declare mincinos despre familia Cosma și i s-a spus că se poate întoarce liber acasă dacă îl denunță pe Mircea Cosma, fiind forțat de Negulescu să susțină denunțul lui Răzvan Alexe.

Martorul Țărăndă declară că la parchet a fost amenințat că dacă nu face denunțuri despre familia Cosma nu va fi eliberat din arest. I s-a spus că are de ales între "libertatea copilului său și libertatea familiei Cosma". Acesta declară că "în timpul arestului i-am auzit că vorbeau cum să facă denunțuri mincinoase despre familia Cosma".

La infracțiunea de **cercetare abuzivă** a comis acte de complicitate și ofițerul de poliție judiciară **Florea Gabriela**, care a exercitat presiuni constante asupra mea, în scopul exacerbarii stării de teroare care trebuia să mă determine să fac denunțurile solicitate de procurori. De asemenea, aceasta amenința martorii să dea declarații mincinoase, fiind participantă și la infracțiunea de **grup infracțional organizat**, constituit de procurorii DNA - ST Ploiești, pe care l-a sprijinit în mod activ.

Represiunea nedreaptă a fost comisă prin aceea că, după fabricarea probatoriului în totalitate, s-a dispus și trimiterea mea în judecată, după ce fusesem reținut și propus la arestare în aceleași condiții, procurorii care instrumentau dosarul știind că probele fabricate de ei nu puteau constitui temei pentru soluțiile pe care le dispuneau în cauză: reținere, propunere de arestare, trimitere în judecată, fiind așadar în cunoștință de cauză. Mai mult, pentru a obține arestarea mea, este folosită o declarație a unui martor cu identitate protejată care primește numele de Alecu Ioana, dar care în realitate este același denunțator, Palada Gimi Costin, care își susține denunțul public ca martor protejat. Practic, martorul public Palada Gimi Costin, care denunță o presupusă faptă de corupție, declară cu identitatea protejată Alecu Ioana că știe că el, Palada Gimi, ar fi săvârșit faptele denunțate în mod nesecret. Identitatea martorului amenințat, cu identitate protejată **Alecu Ioana** (alias Gimi Palada) a fost divulgată fiicei mele, Cosma Andreea, de procurorul Negulescu, în scopul de a o atrage pe aceasta într-o relație

amoroasă. Această împrejurare întrunește și elementele constitutive ale infracțiunii de **divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice**.

Această manieră de audiere a martorilor este în mod evident în afara cadrului legal, de unde rezultă intenția de săvârșire a acestei fapte, deoarece rațiunea normelor care reglementează statutul martorului amenințat este alta decât aceea de a obține și alte declarații decât cele publice, care să le dubleze, iar martorul cu identitate reală nu poate fi în același timp și amenințat și neamenințat. Așadar, utilizând procedeul dublării ori chiar triplării martorilor cu identitate protejată (presupus amenințați), cărora le-au fost atribuite mai multe identități nepublice ori care au fost audiați și ca martori cu identitate reală, procurorii au ticluit probe, făcând acest lucru în scopul creării aparenței că fapta ar fi dovedită cu un bogat probatoriu.

În plus, **latura subiectivă a infracțiunii de represiune nedreaptă** rezultă cu prisosință din înregistrările realizate de fiul meu, fiind probată de răspunsul la întrebarea adresată procurorului Onea de Vlad Cosma: "A reieșit că a făcut el ceva?". La această întrebare, acesta răspunde cu nonșalanță că "e posibil să fie și așa", admitând că nici el nu crede în propriile acuzații pe care mi le aducea, dar imediat se pune în discuție modalitatea necooperantă în care am procedat, căci am refuzat să denunț presupuse fapte ale lui Sebastian Ghiță, care m-ar fi lăsat să răspund în locul său.

Inducerea în eroare a organelor judiciare, în forma instigării.

Întrebarea firească care se poate pune în legătură cu aspectul solicitării de denunțuri este una logică: dacă procurorii admit că nu există probe din care să rezulte vinovăția mea, care ar fi fost "fapta" lui Sebastian Ghiță pe care trebuia să o denunț? Așadar, dacă eu eram nevinovat și ei cunoșteau acest aspect, dar au întocmit totuși un **Rechizitoriu împotriva mea**, cum puteam implica într-o activitate infracțională în care nu eram angrenat și ei cunoșteau acest lucru o terță persoană, ale cărei activități nu puteau fi cunoscute de mine ca fiind nelegale. Mai exact, dacă procurorii cunoșteau că eu nu sunt implicat în activitatea penală cercetată, era evident că solicitarea lor se referea la "denunțarea" de către mine a unor activități infracționale inventate, căci nu puteam fi inocent într-o activitate despre care aș fi cunoscut că este infracțională. Negulescu îi comunică fiului meu, într-una dintre înregistrări că ar dori să vorbească cu mine, folosind sintagma: "Mircea Cosma să scrie și să semneze..." și "vrei să vorbesc cu taică-tu într-o zi?". Este evident, în acest context, că procurorii îmi pretindeau să denunț fapte

nereale, pretins infracționale ale unor terțe persoane (Ghiță, Ponta, Dragnea), care urmau să aibă aceeași soartă cu mine: să fie trimise în judecată pe denunțuri mincinoase publice și ascunse, cu mărturii dublate sau triplate, pentru fapte inventate. Această solicitare a procurorilor, cunoscând că ar urma să formulez denunțuri mincinoase, dacă aș fi fost de acord cu aceste propuneri, întrunește și elementele constitutive ale infracțiunii de **inducere în eroare a organelor judiciare, în forma instigării**.

La infracțiunea de **represiune nedreaptă** a săvârșit fapte de **complicitate** și numitul **Tulea Vladimir**, fost specialist al DNA ST Ploiești, care a ticluit un raport tehnico-științific, în care a utilizat o cifră care nu a fost confirmată nici de expertiza economică, nici de cea tehnică. Raportul de constatare al specialistului Tulea este redactat cu rea credință, în scopul de a susține acuzațiile nelegale ce au fost formulate împotriva mea, prin Rechizitoriu. Prejudiciul a fost stabilit, astfel cum rezultă din înregistrările audio apărute deja în spațiul public fără niciun calcul matematic, ca un procent din valoarea contractelor, aspect recunoscut ca atare de procurori pe parcursul discuțiilor. Procurorul Onea precizează expres că "am reținut 10 la sută că nici eu nu l-am crezut. Restul e disjuns", prin această frază recunoscând că prejudiciul a fost stabilit empiric, fără vreo bază tehnică și că specialistul DNA este folosit doar pentru a fabrica un raport care constată o împrejurare dorită de procuror, fără nicio legătură cu situația faptică reală și că, deși nu a crezut în veridicitatea denunțului, l-a disjuns totuși și în cauza pendinte a reținut un procent de 10% scos din neant, dar utilizat pentru trimiterea în judecată a mea și a fiului meu. Procurorul Onea dă această replică la nedumeririle fiului meu, care relatează absurdul situației relevată prin denunțurile martorilor utilizate împotriva mea: "Gina lucrează de 7 miliarde și dă șpagă 35" ori "Dumitru lucrează de 70 de miliarde și dă șpagă 60."

De altfel, absența oricărui prejudiciu și a oricărui încălcări de lege rezultă și din adresa nr. 855/16.06.2017 a Curții de Conturi, în care se menționează că lucrările ce au făcut obiectul Rechizitoriului au fost efectuate în mod corespunzător, că nu s-au constatat abateri de la normele legale și că nu s-au constatat prejudicii în legătură cu acestea. Așadar, este evident că specialistul Tulea a acționat la ordin și din dispoziția procurorului Onea, stabilind un prejudiciu în mod arbitrar, fără acoperire faptică reală.

Falsul intelectual a fost comis de procurorul Onea Lucian cu ocazia redactării și transmiterii unei adrese către Înalta Curte de Casație și Justiție cu nr. 1898/III – 13/2015, în care se menționează expres că martorul Anghel Constantin nu ar fi în

aceeași situație cu cea a martorilor Vasile Luchia și Alecu Ioana, în sensul de a fi audiat și cu identitate reală în cauză. Această afirmație este una falsă, mincinoasă, deoarece martorul Anghel Constantin era martorul Stroe Cecilia, care fusese audiată ca martor cu identitate reală în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Față de cele relatate anterior, vă rog, domnule procuror șef, să efectuați cercetări față de persoanele menționate în prezenta plângere pentru faptele descrise.

IV. În probarea celor susținute solicităm încuviințarea următoarelor probe:

- Înscrișuri
- Martori
- Înregistrări audio – video

Atașat prezentei depunem următoarele copii de pe înscrișurile ce probează cele sus-menționate:

- Convocatorul și programul ședinței din 11 – 13 februarie 2014;
- Biletul de avion București – Bruxelles din ziua reținerii;
- Programul Comisiei ENVE (din 12 februarie 2014);
- Documente de lucru ale Comisiei pentru mediu, schimbări climatice și energie (ENVE);
- Protocolul 7 la Tratatul TFUE.

Teza probatorie: se va proba că eram membru al Comitetului Regiunilor, că urma să particip la o sesiune a unei comisii a acestui Comitet, al cărui vicepreședinte eram și că am fost reținut și arestat fără a se respecta dispozițiile legale incidente.

- Declarații de martor ale numitului Marin Constantin date în dosarul nr. 83/P/2014 la 23 iulie 2014, respectiv în dosarul nr. 109/P/2014 la 24 octombrie 2014 ale DNA – Secția de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșite de militari.

Teza probatorie: se va proba că procurorul Negulescu redacta note în biroul său cu ofițeri SRI și că, încă din anul 2010 eram "beneficiarul" unor astfel de note, fabricate în totalitate de procurori, în colaborare cu lucrători SRI.

- Adresa nr. 1898/III – 13/2015 din 2.11.2015, adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție, în care se menționează în mod fals că martorul cu

identitate protejată Anghel Constantin nu ar avea identitate reală în cauză, deși această împrejurare nu era reală (era martorul real Stroe Cecilia).

Teza probatorie: se va proba că procurorul Onea, în mod fals, a indus în eroare instanța supremă, în scopul producerii de consecințe juridice: obținerea unor condamnări în ceea ce mă privește, pe baza declarațiilor unor martori dublați.

Restul probatoriului îl vom depune/preciza la data chemării în fața organului de cercetare penală, în vederea audierii mele ca persoană vătămată.

Mă constitui parte civilă și voi indica suma solicitată în termenul legal.

Cu considerație,

Mircea Cosma

Domnului Gheorghe Stan, șef secție – Secția pentru Investigarea
Infrațiunilor din Justiție